

Koncertní malování Lu-ka Bariho na dnešním koncertu - spojení výtvarného umění a hudby

„Luděk Bariho žije a tvoří v Praze, v tom pozoruhodném a milovaném městě alchymistů, šarlatánů, sbírek podivností Franze Kafky, Rainera Rilke, Alfonse Muchy, ve městě snů, podvodníků, buřtů, krásných žen a v něm hledajících umělců. Ve městě, které každou z tvořivých individualit vtáhne do svých zdí a jednou pro vždy poznamená.

Výtvarník Luděk Bariho učinil nemožné a neskutečné možným a skutečným, a dokázal tak malý zázrak: Vrátil nás k sobě samým, vrátil nás k našim úzkostem a touhám, k našim přátelům a láskám, vrátil nás k víře, že budeme lepší, spravedlivější, tolerantnější a vrátil nás k bohyni nekonečných metamorfóz a nekonečných konečných životů, k bohyni, na níž jsme tak nevděčně zapomínali, by jen skrze ní žijeme a v ní existujeme - k přirodě.

Nástroje - obrazy - plastiky a reliéfy Lu-ka Bariho umělecky znovu objevily nejstarší tvárný materiál lidského rodu - dřeva. A už je to prosté a poctivé dřeva evropské, ze jehož jmény sládnou plody a voní les (hruška, borovice, smrk, a lípa), i až závrať vyvolávající temné odstíny dřev exotických. Vedle až surrealistických plastik, prozrazující autorovu bezbřehou, nespoutanou invenci, potkáváme se v tvorbě Lu-ka Bariho s tímto svetelem v něm dřeva a tón hudby, jenž až s nebývalou štiplavostí poznamenal „krevní obraz“ výtvarníka.

Svou dokonalou, virtuózní technikou zbytků dřeva Luděk Bariho dřeva neznásil uje, nechává hudební motiv doznít ve struktuře i v přirodních defektech dřeva, a docíluje tak výjimečného úniku: Když se pozorně a soustředně zaposloucháme, náhle jej z ticha slyšíme znít. Slyšíme znít hudbu, která ho natolik inspirovala, že sám začal obohaceny touto hudbou tvořit nástroje zcela nových a nevykládaných tvarů.

A nabízí nám tvary, které sice poznáme, avšak jejich geniálně dokonalou tvarovou stavbu si uvědomujeme až nyní, v tom krátké okamžiku úžasu a poznání - jablko, dlažba, adro, lidská tvář. Surrealistické až imaginární nástroje a plastiky Lu-ka Bariho jako by se zvláštní sugescí vyprávěly podivuhodně příběhem o tom, co se mohlo stát, avšak nestalo, co bychom si přáli a po něm toužíme. Ponechávají nám naději, již máme žít krásně...nebo fantazie...avšak i docela jinak.

Luděk Bariho je bez nadsázky talentovaný přirodou, talent, jenž má moc a sílu přesvědčit nás, že vedle chladného, odcizeného světa mikrochipů, počítačů a super technologií existuje svět, v němž se lidé umějí smát a milovat., na němž na stránkách roste mák a uplotí jitrocel a v němž dřeva voní dřevem a domovem...

Tvorbu a díla Lu-ka Bariho shlédli diváci 82 států v hodinovém programu australské televize, „BYOND - 2000“, kde byly prezentovány technické novinky 21. století.

Na základě tohoto programu a po tvorbě dalších nových hudebních nástrojů se Luděk Bariho rozhodl napsat o tom všem pravdivý příběh, ve kterém popisuje přechod svého života po příchodu dřevem a konečně současností. Také profesní náhled na umění, život, lidstvo a přirodu. Ve své knize „Díla tvořená láskou“ uvádí postup při malování, tvorbě hudebních nástrojů a reliéfů - plastiků.

Dr. Jan Gibek

Sponzor:

Odborný poradce:

© Pavel Rajdl

NA VŠE DOHLÍŽÍ FITZLI PUTZLI

CHERCHEZ LA FEMME!

THEATRUM KUKS

REFLEKTÁ HOSPITÁLU KUKS
SOBOTA 28. 8. 2010 V 19 HODIN

2010

CHERCHEZ LA FEMME!

Heinrich Ignaz Biber

Sonáta . 2. A dur, „Setkání Marie a Alžběty”
z cyklu Růžencových sonát

Antonio Vivaldi

Juditha triumphans
/ **Vít zná Judita** - árie z oratoria

Georg Philipp Telemann

Suita G dur „Don Quijote”
Ouverture
Probuzení Dona Quijota
Jeho útok na větrné mlýny
Vzdechy lásky pro princeznu Dulcineu
Napálený Sancho Panza
Cval Rosinanty a osla Sancho Panzy
Odpočinek Dona Quijota

Georg Friedrich Händel

Alcina - árie z opery

Antonio Vivaldi

Orlando furioso
/ **Zuivý Roland** - árie z opery

Georg Philipp Telemann

Les vieilles femmes / Staré ženy - závěrečná část
z „**Ouverture des nations anciens et modernes**”
/ **Ouvertura národů starých a moderních**”

Georg Philipp Telemann

Hexen - Tanz / Tanec čarodějnic
In der Lauscherberg
/ **V zavšivené noclehárně** - 5. a 8. část
ze **Suity G dur „La putain” / „Děvka”**

Johann Christoph Pepusch
a John Gay

The Beggar's Opera / Žebrácká opera -
árie z opery

Pavla Švestková - mezzosoprán

Komorní soubor
ATLANTIS COLLEGIUM

Jitka Jiřínková - housle

Lukáš Beran - housle

Renata Machalová - viola

Jan Sládek - violoncello

Um. vedoucí (cembalo): Vít Zslav Podrazil

Pavla Švestková absolvovala Pražskou konzervatoř u profesorky Yvony Škvárové, sólistky opery Národního divadla v Praze. Autentickou interpretaci barokní hudby studovala na mezinárodních interpretačních kursech ve Valticích pod vedením P. Holden (Velká Británie) a profesora J. Kotouče.

Sólově vystupovala na festivalu Pražské nedělní koncerty, Ensemble Martin a česká soudobá hudba, dále na zahraničních festivalech v Německu a Rakousku. Účinkuje v literárně-hudebních představeních s hercem J. Štátným, členem inohry Divadla na Vinohradech.

V roce 2009 vystoupila na hudebních festivalech Dvořák fest, Pardubické hudební jaro a Chotobovské hudební jaro. Představila se na zahraničních koncertech v Sofii, Haagu, Rotterdamu, Bruselu, Drážďanech a v Tokiu.

Od roku 2008 spolupracuje s komorním souborem Atlantis Collegium a s Orchestrem Atlantis pod taktovkou dirigenta Vít Zslava Podrazila.

KOMORNÍ SOUBOR ATLANTIS COLLEGIUM je tvořen užším výběrem sólistů a členů Orchestru Atlantis. Oba tyto soubory založil v roce 1993 dirigent a cembalista **VÍT ZSLAV PODRAZIL**, absolvent pražské AMU ve třídě profesora Václava Neumanna. Atlantis Collegium i Orchester Atlantis jsou v současné době tvořeny hudebníky, kteří se systematicky zabývají komorní a sólovou hrou. Kromě všeobecně známých skladeb tvoří velkou část repertoáru obou souborů duchovní hudba, méně známé skladby starých mistrů a díla soudobých autorů.

Na kteří ještě a zahraniční skladatelé napsali své skladby přímo pro Orchester Atlantis nebo Atlantis Collegium: Petr Pokorný, Vlastislav Matoušek, Vít Clar, Karel Šimandl, Max Stern (Izrael), Premasiri Khemadasa (Srí Lanka), Karel Janovický (Velká Británie), Kazuhiko Hattori (Japonsko) a Mark Kopytman (Izrael).

Ú INKIJÍCÍ

